

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21 marca 1947 r.

Nr 26

TREŚĆ:

UKŁAD

- Poz: 100 — o Przyjaźni i Pomocy Wzajemnej między Rzeczpospolitą Polską i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławią podpisany w Warszawie dnia 18 marca 1946 r. 389
- 101 — Oświadczenie rządowe z dnia 3 grudnia 1946 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu o Przyjaźni i Pomocy Wzajemnej między Rzeczpospolitą Polską i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławią, podpisanego w Warszawie dnia 18 marca 1946 r. 392

KONWENCJA

- 102 — o współpracy kulturalnej między Rzeczpospolitą Polską i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Warszawie dnia 16 marca 1946 r. 392
- 103 — Oświadczenie rządowe z dnia 3 grudnia 1946 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji o współpracy kulturalnej między Rzeczpospolitą Polską i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisanej w Warszawie dnia 16 marca 1946 r. 396

100

UKŁAD

o Przyjaźni i Pomocy Wzajemnej między Rzeczpospolitą Polską i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławią.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
PREZYDENT KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu osiemnastym marca tysiąc dziewięćset czterdziestego szóstego roku podpisany został w Warszawie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii Układ o Przyjaźni i Pomocy Wzajemnej o następującym brzmieniu dosłownym:

UKŁAD

o Przyjaźni i Pomocy Wzajemnej
między
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
i
FEDERACYJNĄ
LUDOWĄ REPUBLIKĄ JUGOSŁAWIĄ

Prezydent Krajowej Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej z jednej strony i
Prezydium Narodnej Skupštiny Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii z drugiej strony
wyciągając wnioski z doświadczeń ubiegłej wojny, która na skutek agresji Niemiec i ich sojuszników wyrządziła ogromne spustoszenia zarówno w Polsce jak i w Jugosławii,

UGOVOR

o Prijateljstvu i Uzajamnoj Pomoći
izmedju
REPUBLIKE POLJSKE
i
FEDERATIVNE
NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Prezident Rrajove Rade Narodove Republike Poljske s jedne strane i
Prezidijum Narodne Skupštine Federativne Narodne Republike Jugoslavije s druge strane
izvlačeći zaključke iz iskustava minulog rata, koji je usled agresije Nemačke i njenih saveznika, prčinio kako Poljskoj tako i Jugoslaviji ogromnu pustoš,
želeći da učvrste veze vekovnog prijateljstva izmedju bratskih slovenskih naroda obe

pragnąc zacieśnić węzły odwiecznej przyjaźni pomiędzy bratnimi narodami słowiańskimi obu państw, szczególnie wzmocnione i utrwalone w toku wspólnej walki o wolność, niepodległość i demokrację przeciwko Niemcom i ich sojusznikom w ubiegłej wojnie,

wychodząc z założenia, że umocnienie i pogłębienie przyjaźni między Polską i Jugosławią odpowiada najżywotniejszym interesom obu krajów i będzie najskuteczniej służyło sprawie rozwoju kulturalnego i gospodarczego Polski i Jugosławii,

dążąc do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa Polski i Jugosławii oraz powszechnego pokoju i bezpieczeństwa,

postanowili zawrzeć Układ o Przyjaźni i Pomocy Wzajemnej i w tym celu wyznaczyli jako swych pełnomocników:

Prezydent Krajowej Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej Premiera Rządu Jedności Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej EDWARDA OSÓBKĘ-MORAWSKIEGO,

Prezydium Narodnej Skupštiny Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii Premiera Rządu Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii Marszałka Jugosławii JOZEFA BROZ-TITO,

którzy, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Każda z Wysokich Umawiających się Stron zobowiązuje się nie zawierać żadnego sojuszu ani nie brać udziału w żadnej akcji, skierowanej przeciwko drugiej Wysokiej Umawiającej się Stronie.

Artykuł II.

W wypadku groźby dla pokoju i bezpieczeństwa jednego lub drugiego kraju, Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się konsultować się co do swego postępowania podobnie jak w ważniejszych wypadkach, dotyczących interesów obydwu krajów.

Artykuł III.

Jeżeli jedna z Wysokich Umawiających się Stron zostanie w wyniku agresji wciągnięta w działania wojenne przeciwko Niemcom bądź przeciwko państwu, które było z Niemcami sprzymierzone w ubiegłej wojnie, albo przeciwko jakemukolwiek innemu państwu, które sprzymierzyłoby się bezpośrednio lub w jakiegokolwiek formie z Niemcami, bądź z ich sojusznikiem w takiej agresji, druga Wysoka Umawiająca się Strona udzieli jej natychmiastowej wojskowej oraz innej pomocy i poparcia wszelkimi środkami, będącymi w jej rozporządzeniu.

Drżawe, koje su se naročito pojačale i učvrstile u toku zajedničke borbe za slobodu, nezavisnost i demokratiju protiv Nemačke i njenih saveznika u minulom ratu,

polazeći od načela da učvršćenje i produbljenje prijateljstva između Poljske i Jugoslavije odgovara najbitnijim interesima obeju zemalja i da će ono najuspešnije da posluži delu kulturnog i privrednog razvoja Poljske i Jugoslavije,

težeći učvršćenju mira i bezbednosti Poljske i Jugoslavije i sveopšteg mira i bezbednosti,

rešili su da zaključe Ugovor o prijateljstvu i uzajamnoj pomoći i u tom cilju imenovali za svoje opunomoćenike:

Prezident Krajeve Rade Narodove Republike Poljske Pretsednika Vlade Narodnog Jedinstva Republike Poljske EDVARDA OSUBKU-MORAVSKOG,

Prezidijum Narodne Skupštine Federativne Narodne Republike Jugoslavije Pretsednika Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije Maršala Jugoslavije JOSIPA BROZA-TITA,

koji su se, pošto su izmenili svoja punomoćija, nadjena u dobrom i ispravnom obliku, saglasili u sedećem:

Član I.

Svaka od Visokih Strana Ugovornica obavezuje se da neće sklopiti nikakav savez niti da će uzeti sčesća u kakvoj bilo akciji upretnoj protiv druge Visoke Strane Ugovornice.

Član II.

U slučaju opasnosti za mir i bezbednost jedne ili druge zemlje, Visoke Strane Ugovornice obavezuju se da će se konsultovati o svojim postupcima, kao i u važnijim slučajevima koji se tiču interesa obeju zemalja.

Član III.

Ako jedna od Visokih Strana Ugovornica bude usled napada uvučena u ratne operacije bilo protiv Nemačke, bilo protiv države koja je bila saveznik Nemačke u minulom ratu ili protiv bilo koje druge države koja bi se neposredno ili u kakvom bilo obliku udružila s Nemačkom ili njezinim saveznikom u takvoj agresiji, druga Visoka Strana Ugovornica pružice joj odmah vojnu i drugu pomoć i podršku svim sredstvima koja joj stoje na raspoloženju.

Artykuł IV.

Układ niniejszy niczym nie uchybia zobowiązaniom, zaciągniętym przez obie Wysokie Umawiające się Strony względem państw trzecich.

Wysokie Umawiające się Strony będą wykonywały niniejszy Układ w myśl Statutu Organizacji Narodów Zjednoczonych i będą popierały wszelką inicjatywę, zmierzającą do usunięcia ognisk agresji i utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa w świecie.

Artykuł V.

Układ niniejszy wchodzi w życie z dniem podpisania i będzie obowiązywał przez lat dwadzieścia.

Jeżeli nie będzie on wypowiedziany przez jedną z Wysokich Umawiających się Stron przynajmniej na rok przed upłynięciem umownego terminu, będzie uważany za odnowiony na dalszy okres lat pięciu i tak w dalszym ciągu.

Układ podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych zostanie dokonana w Belgradzie w możliwie najkrótszym czasie.

Na dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy podpisali Układ niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Warszawie dnia 18 marca tysiąc dziewięćset czterdziestego szóstego roku w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i serbsko-chorwackim, które są oba autentyczne.

Z upoważnienia

Prezydenta Krajowej Rady Narodowej
Rzeczypospolitej Polskiej

L. S. (—) *Osóbka-Morawski*

Z upoważnienia

Prezydium Narodnej Skupštiny
Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii

L. S. (—) *Broz-Tito*

Po zaznajomieniu się z powyższym Układem, uznany on został za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza się, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony oraz że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 20 maja 1946 roku.

Član IV.

Ovaj Ugovor nicim ne vredja obaveze koje su na sebe uzele obe Visoke Strane Ugovornice prema trećim državama.

Visoke Strane Ugovornice izvršavaće ovaj Ugovor u duhu Ustava Organizacije Ujedinjenih Nacija i podržaće svaku inicjativu koja ide za tim da se uklone žarišta agresije i da se osigura mir i bezbednost u svetu.

Član V.

Ovaj Ugovor stupa na snagu od dana potpisa i obavezuje na dvadeset godina.

Ako ne bude otkazan od jedne Visoke Strane Ugovornice najmanje godinu dana pre isteka napred navedenog roka, smatraće se kao obnovljen za dalji period od pet godina i tako stalno.

Ugovor podleže ratifikaciji. Izmena ratifikacionih dokumenata izvršiće se u Beogradu što je moguće pre.

U potvrdu čega su gore imenovani opunomoćenici potpisali ovaj Ugovor i stavili na njega svoje pečate.

Radjeno u Varšavi dana 18 marta hiljadu devetsto četrdeset šeste godine, u dva primerka, svaki na srpsko-hrvatskom i poljskom jeziku, od kojih su oba autentična.

Po Ovlašćenju

Prezidenta Krajove Rade Narodove
Republike Poljske

L. S. (—) *Osóbka-Morawski*

Po Ovlašćenju

Prezidijuma Narodne Skupštine
Federativne Narodne Republike Jugoslavije

L. S. (—) *J. B. Tito*

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Osóbka-Morawski*

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *Z. Modzelewski*